I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 173/2000

af 24. januar 2000

om afslutning af antidumpingprocedurerne vedrørende importen af visse store elektrolytkondensatorer med aluminiumplade med oprindelse i Japan, Republikken Korea og Taiwan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 9, stk. 5,

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. **PROCEDURE**

1. **Gældende foranstaltninger**

(1) Ved forordning (EØF) nr. 3482/92 ([2]), indførte Rådet endelige antidumpingforanstaltninger på importen af visse store elektrolytkondensatorer med aluminiumplade (i det følgende benævnt »elektrolytkondensatorer«) med oprindelse i Japan. Disse foranstaltninger havde form af en værditold på mellem 4,2 % og 75 %.

(2) Ved forordning (EØF) nr. 1384/94 ([3]) indførte Rådet endelige antidumpingforanstaltninger på importen af elektrolytkondensatorer med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan. Disse foranstaltninger havde form af en værditold på mellem 10,7 % og 75,8 %.

2. **Årsagerne til de fornyede undersøgelser**

Japan

(3) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ([4]) af gyldigheden af antidumpingforanstaltningerne mod importen med oprindelse i Japan fremsatte Federation for Appropriate Remedial Anti-Dumping (FARAD) på vegne af Nederlandse Philipsbedrijven BV (Nederlandene), nu BC Components International BV, og BHC Aerovox Ltd (Det Forenede Kongerige) anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«).

(4) Kommissionen besluttede desuden på eget initiativ at indlede en interimsundersøgelse af samme antidumpingforanstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen med henblik på at overveje virkningerne for dumping og skade af ændrede omstændigheder i forbindelse med den tekniske udvikling for varen samt markedsforholdene.

(5) Den 3. december 1997 offentliggjorde Kommissionen derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ([5]) om indledning af en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af elektrolytkondensatorer med oprindelse i Japan (i det følgende benævnt »den fornyede undersøgelse vedrørende Japan«).

Republikken Korea og Taiwan

(6) Ud over indledningen af den fornyede undersøgelse vedrørende Japan og indledningen af en ny undersøgelse vedrørende importen af elektrolytkondensatorer med oprindelse i USA og Thailand ([6]) besluttede Kommissionen også på eget initiativ at indlede en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne mod importen med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan, jf. artikel 11, stk. 3, i grundforordningen.

(7) Denne fornyede undersøgelse blev indledt, fordi de foreliggende oplysninger tydede på, at tilstrømningen til fællesskabsmarkedet var steget for den pågældende vare med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan til trods for de indførte antidumpingforanstaltninger. I betragtning af den indbyrdes internationale markedsafhængighed for denne vare og forbindelserne mellem selskaberne på dette område fandt Kommissionen, at denne fornyede undersøgelse sammen med ovennævnte fornyede undersøgelse vedrørende Japan og den nye procedure vedrørende Thailand og USA ville give den mulighed for at danne sig et bedre samlet billede af virkningen på EF-erhvervsgrenen af importen fra de vigtigste eksportlande.

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 905/98 (EFT L 128 af 30.4.1998, s. 18).
([2]) EFT L 353 af 3.12.1992, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2593/97 (EFT L 351 af 23.12.1997, s. 6).
([3]) EFT L 152 af 18.6.1994, s. 1.
([4]) EFT C 168 af 3.6.1997, s. 4.
([5]) EFT C 365 af 3.12.1997, s. 5.
([6]) EFT C 363 af 29.11.1997, s. 2.

(8) Den fornyede undersøgelse (i det følgende benævnt »den fornyede undersøgelse vedrørende Korea og Taiwan«) blev indledt i april 1998 ved offentliggørelsen af en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [1].

3. **Undersøgelser**

(9) Kommissionen underrettede officielt de producenter, eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt deres sammenslutninger, de pågældende eksportlandes repræsentanter, de EF-producenter, der anmodede om den fornyede undersøgelse vedrørende Japan, samt kendte brugere om indledningen af de fornyede undersøgelser. Interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for de frister, der var fastsat i ovennævnte meddelelser.

(10) En række producenter og eksportører i de pågældende lande samt en producent i EF og en række brugere og importører i Fællesskabet fremsatte bemærkninger skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for ovennævnte frister, og som dokumenterede, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik mulighed for at blive hørt mundtligt.

(11) Kommissionen sendte spørgeskemaer til parter, der vidstes at være berørt, og til alle andre selskaber, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i nævnte meddelelser. Der blev modtaget besvarelser fra en producent i EF, tre producenter og eksportører i Taiwan, fire producenter og eksportører i Japan samt fra deres forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet. Kommissionen modtog også en besvarelse fra en ikke-forretningsmæssigt forbundet importør i Fællesskabet; denne besvarelse blev anset for relevant og fuldstændig.

(12) I forbindelse med de fornyede undersøgelser blev der aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

Producent i Fællesskabet

— Nederlandse Philipsbedrijven BV (Zwolle, Nederlandene) og det dermed forretningsmæssigt forbundne selskab Österreichische Philips Industrie, GmbH (Klagenfurt, Østrig).

Den 1. januar 1999 blev disse to selskaber solgt til et konsortium af aktieinvestorer og dannede sammen med en række andre Philips-enheder et nyt selskab under navnet BC Components BV. Dette selskab overtog alle Philips-koncernens aktiviteter i forbindelse med produktion og salg af elektrolytkondensatorer. I det følgende er disse to selskaber derfor under et benævnt »BC Components«.

Producenter/eksportører i de pågældende lande

— Nippon Chemi-con (Tokyo, Japan)
— Nichicon Corporation (Kyoto, Japan)
— Rubycon Corporation (Ina, Japan)
— Hitachi AIC Inc. (Tokyo, Japan)
— Teapo Electronic Corp. (Taipei, Taiwan)
— Lelon Electronics Corp. (Taichung, Taiwan)
— Kaimei Electronic Corp. (Taipei, Taiwan).

Ikke-forretningsmæssigt forbundet importør i Fællesskabet

— Beck Elektronik Bauelemente GmbH (Nürnberg, Tyskland).

Forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet

— Nichicon UK (Europe) Ltd (Camberley, Det Forenede Kongerige)
— Rubycon Corporation UK branch (South Ruislip, Det Forenede Kongerige)
— HPC Distribution (Krefeld, Tyskland)
— Europe Chemi-con (Nürnberg, Tyskland).

(13) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse i de to fornyede undersøgelser.

(14) Alle berørte parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for konklusionerne af disse fornyede undersøgelser. Alle parter blev indrømmet en frist til at fremsætte bemærkninger. Disse bemærkninger blev taget i betragtning, og hvor det var relevant blev konklusionerne ændret i overensstemmelse hermed.

(15) Den fornyede undersøgelse vedrørende Japan kunne ikke afsluttes inden for den normale frist på 12 måneder, der er fastsat i artikel 11, stk. 5, i grundforordningen, fordi den ajourførte definition af varen nødvendiggjorde en fuldstændig undersøgelse af dumping, skade og årsagssammenhæng. Timingen af den fornyede undersøgelse vedrørende Korea og Taiwan blev afstemt med timingen af den fornyede undersøgelse vedrørende Japan.

(16) Dumpingundersøgelsen i den fornyede undersøgelse vedrørende Japan omfattede perioden fra 1. oktober 1996 til 30. september 1997 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Dumpingundersøgelsen i den fornyede undersøgelse vedrørende Korea og Taiwan omfattede perioden fra 1. januar 1997 til 31. december 1997.

Skadesundersøgelsen omfattede i begge undersøgelser perioden fra 1. januar 1993 til 31. december 1997 for at tage hensyn til forekomsten af to forskellige undersøgelsesperioder med hensyn til dumping.

B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

1. **Den pågældende vare**

(17) Den pågældende vare er visse »våde« elektrolytkondensatorer med aluminiumplade, med et CV-produkt (kapacitans multipliceret med mærkespænding) på mellem 8 000 og 550 000 mikro-Coulomb (μC) ved en spænding på 160 V og derover, som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 8532 22 00. Som anført herunder skal udtrykket »store« ikke længere benyttes til at beskrive disse varer. Af praktiske årsager betegnes varerne som »elektrolytkondensatorer«, således som det var tilfældet i de oprindelige undersøgelser vedrørende Japan, Republikken Korea og Taiwan.

[1] EFT C 107 af 7.4.1998, s. 4.

(18) Kondensatorer er elektriske komponenter, som kan lagre og efterfølgende frigive elektrisk energi. Disse komponenter anvendes i de elektriske kredsløb i næsten alle typer elektronisk udstyr til computere, telekommunikation, måleinstrumenter, industrielle og militære formål, selvbevægende maskiner og andre forbrugerindustrier. Kondensatorer omfattet af disse fornyede undersøgelser (dvs. elektrolytkondensatorer) anvendes især i strømforsyningskredsløb i varige elektroniske forbrugsgoder såsom fjernsynsapparater, videobåndoptagere og personlige computere.

(19) Elektolytkondensatorer fremstilles i mange forskellige typer, bl.a. efter kapacitans, mærkespænding, maksimal driftstemperatur, terminaltype og dimensioner. Til trods for disse forskelle har alle disse typer de samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål. De blev derfor anset for en og samme vare.

2. **Opdatering af varedækningen i den fornyede undersøgelse vedrørende Japan**

(20) Definitionen af varen var i den oprindelige undersøgelse vedrørende Japan (Rådets forordning (EØF) nr. 3482/92) begrænset til visse store elektriske kondensatorer med aluminiumplade med et CV-produkt (kapacitans multipliceret med mærkespænding) på mellem 18 000 og 310 000 µC ved en spænding på 160 V og derover og med en diameter på 19 mm og derover og en længde på 20 mm og derover.

I meddelelsen om indledning af den fornyede undersøgelse vedrørende Japan anførtes det imidlertid, at denne oprindelige definition skulle ændres, så den dækker alle elektrolytkondensatorer, dvs. samme række varer som i proceduren vedrørende Republikken Korea og Taiwan. Dette var nødvendigt af hensyn til de ændrede forhold i tilknytning til den pågældende vares nye tekniske og markedsmæssige udvikling.

(21) Den fornyede undersøgelse bekræftede disse ændrede forhold. Det konstateredes for det første, at den teknologiske udvikling har ført til udvikling af elektrolytkondensatorer i dåser af stadig mindre størrelse og med stadig større kapacitans og derfor større CV-produkt. For det andet har de rapporterede forbedringer af elektricitetsforbruget ved visse strømforsyningstyper skabt en ny efterspørgsel efter elektrolytkondensatorer med lavere CV-produkt (dvs. lavere kapacitans for en given spænding). For det tredje konstateredes det, at der for givne CV-produkter blev udbudt elektrolytkondensatorer af forskellige størrelser på fællesskabsmarkedet.

Som følge af denne udvikling fandtes det, at en lang række importerede elektrolytkondensatorer med oprindelse i Japan faldt uden for den oprindelige varedefinition for dette land. De var derfor undtaget fra antidumpingforanstaltningerne, selv om de havde alle de samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål som de varer, der er omfattet af denne definition (og derfor af antidumpingforanstaltningerne). Da der desuden kan tilbydes dåser af flere forskellige størrelser for samme CV-produkt, og da CV-produktet hovedsagelig bestemmer de anvendelsesformål, hvori elektrolytkondensatorer anvendes, fandt Kommissionen, at der ikke længere var grund til at skelne mellem elektrolytkondensatorer efter deres størrelse. Udtrykket »store« bør ikke længere benyttes til at beskrive disse varer.

(22) Af alle disse årsager bekræftedes det, at definitionen af varen i den fornyede undersøgelse vedrørende Japan skal ændres til at omfatte alle elektrolytkondensatorer som beskrevet ovenfor, dvs. visse »våde« elektriske kondensatorer med aluminiumplade med et CV-produkt (kapacitans multipliceret med mærkespænding) på mellem 8 000 og 550 000 mikro-Coulomb (µC) ved en spænding på 160 V og derover.

3. **Samme vare**

(23) En række japanske producenter og eksportører hævdede, at de eksporterede varer og de varer, der fremstilledes i Fællesskabet, ikke var »samme vare«, da der var forskelle i størrelse, levetid eller teknisk konfiguration.

(24) Det blev imidlertid fastslået, at trods disse forskelle, som er små, benyttede elektrolytkondensatorer solgt på hjemmemarkedet i de pågældende lande, kondensatorer eksporteret fra disse lande til Fællesskabet og kondensatorer solgt i Fællesskabet af EF-erhvervsgrenen den samme grundlæggende teknologi, og de blev fremstillet i henhold til globalt anvendte industrielle standarder. Alle disse varer havde derfor samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber. De havde også samme typer anvendelsesformål og blev alle benyttet til at udføre samme typer funktioner. Alle disse varer var derfor udskiftelige og i direkte indbyrdes konkurrence type for type.

(25) Påstanden blev derfor afvist, og det konkluderedes, at elektrolytkondensatorer solgt på de pågældende landes hjemmemarked, elektrolytkondensatorer eksporteret fra disse lande til Fællesskabet og elektrolytkondensatorer fremstillet og solgt i Fællesskabet af EF-erhvervsgrenen var samme vare, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. **DUMPING**

1. **Japan**

(26) Da omstændighederne vedrørende dumping var ændret væsentligt i betragtning af opdateringen af varedefinitionen, gennemførte Kommissionen en fuldstændig undersøgelse, som førte til beregning af en ny dumpingmargen for undersøgelsesperioden.

(27) Fire selskaber besvarede spørgeskemaet for producenter og eksportører.

Normal værdi

(28) For så vidt angår fastsættelsen af den normale værdi fastslog Kommissionen først for hver enkelt producent og eksportør, om dens samlede hjemmemarkedssalg af elektrolytkondensatorer var repræsentativt i forhold til dens samlede eksportsalg til Fællesskabet. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen blev hjemmemarkedssalget anset for repræsentativt, hvis hvert producerende selskabs solgte mængde på hjemmemarkedet udgjorde mindst 5 % af dets samlede eksportsalg til Fællesskabet.

Efterfølgende identificeredes de typer elektrolytkondensatorer, som solgtes på hjemmemarkedet af selskaber med et repræsentativt hjemmemarkedssalg, og som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.

(29) For hver type, der solgtes af producenterne og eksportørerne på hjemmemarkedet og fandtes at være direkte sammenlignelige med typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, blev det fastsat, hvorvidt hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Hjemmemarkedssalget af en bestemt type blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis den samlede mængde elektrolytkondensatorer af den pågældende type, der solgtes på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, udgjorde mindst 5 % af den samlede solgte mængde elektrolytkondensatorer af den sammenlignelige type, der eksporteredes til Fællesskabet.

(30) Det blev også undersøgt, hvorvidt hjemmemarkedssalget for hver type kunne anses for at have fundet sted i almindelig handel, idet andelen af rentable salg af den pågældende type til uafhængige kunder blev fastsat. I tilfælde, hvor mængden af elektrolytkondensatorer solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mindst 80 % af den samlede salgsmængde, beregnedes den normale værdi på grundlag af den faktiske hjemmemarkedspris beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alle salgstransaktioner på hjemmemarkedet, der havde fundet sted i undersøgelsesperioden, uanset om disse havde været rentable eller ej. I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af elektrolytkondensatorer udgjorde mindre end 80 %, men 10 % eller derover af det samlede salg, baseredes den normale værdi på den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af de rentable salgstransaktioner.

(31) Hvor disse krav var opfyldt, blev den normale værdi for hver type baseret på de priser, der var betalt eller skulle betales i normal handel af uafhængige kunder på eksportlandets hjemmemarked, jf. artikel 2, stk. 1, i grundforordningen.

(32) I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af en hvilken som helst type elektrolytkondensatorer udgjorde mindre end 10 % af det samlede salg, fandt Kommissionen, at denne bestemte type solgtes i utilstrækkelige mængder til, at hjemmemarkedsprisen kunne give et passende grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.

(33) På grundlag af ovenfor omhandlede metode var det for ca. 60 % af de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, muligt at fastsætte den normale værdi på grundlag af hjemmemarkedspriserne på sammenlignelige typer, jf. artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Hvor hjemmemarkedspriserne for en bestemt type, der solgtes af en producent eller eksportør, ikke kunne benyttes, måtte en beregnet normal værdi anvendes frem for hjemmemarkedspriserne på andre lignende typer eller andre producenters eller eksportørers hjemmemarkedspriser på grund af antallet af forskellige typer og de forskellige faktorer, der påvirker dem. Hvis hjemmemarkedspriserne for andre typer var blevet benyttet, ville det i dette tilfælde have været nødvendigt at foretage talrige justeringer, som i de fleste tilfælde ville have været baseret på et skøn. Kommissionen fandt derfor, at en beregnet værdi var et mere hensigtsmæssigt grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.

(34) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen blev den normale værdi beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne for de eksporterede typer (om nødvendigt justeret) plus en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G) samt fortjeneste. Med henblik herpå undersøgte Kommissionen, om de SA&G og den fortjeneste, som hver af de pågældende producenter og eksportører havde haft på hjemmemarkedet, kunne anses for at udgøre pålidelige oplysninger. Faktiske SA&G på hjemmemarkedet blev anset for pålidelige, hvis det pågældende selskabs hjemmemarkedssalg kunne anses for repræsentativt.

(35) Den indenlandske fortjenstmargen blev fastsat på grundlag af hjemmemarkedssalget i normal handel.

For to af de japanske selskaber fandtes det, at de afgivne oplysninger om produktionsomkostningerne for elektrolytkondensatorer solgt på hjemmemarkedet ikke korrekt afspejlede de omkostninger, der var afholdt i undersøgelsesperioden. Det var derfor nødvendigt delvist at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger til at korrigere de urigtige oplysninger, jf. artikel 18, stk. 1, i grundforordningen. Med henblik herpå indhentede og kontrollerede Kommissionen i et tilfælde ved et besøg på stedet de oplysninger, som selskabet havde benyttet i sit faktiske omkostningssystem, og foretog en justering for at tage hensyn til den konsekvente undervurdering af omkostningerne i besvarelsen af spørgeskemaet. For det andet selskab konstateredes det, at nogle af de oplysninger om produktionsomkostningerne på en fabrik, der var afgivet i besvarelsen af spørgeskemaet, ikke vedrørte undersøgelsesperioden. Det besluttedes derfor at se bort fra salget af varer fremstillet i denne fabrik ved beregningerne af såvel rentabilitet som dumping, jf. artikel 18, stk. 1, i grundforordningen.

For et andet selskab fandtes det, at oplysningerne om hjemmemarkedssalget i besvarelsen af spørgeskemaet var upålidelige, fordi de ikke omfattede salget af visse typer og også omfattede talrige tilfælde af salg til indenlandske forhandlere, der var bestemt til senere eksport, og salg til forretningsmæssigt forbundne selskaber med henblik på disse virksomheders eget forbrug. Det besluttedes derfor at gøre brug af de foreliggende oplysninger for at afhjælpe den delvise mangel på samarbejde, jf. artikel 18, stk. 1, i grundforordningen. Der blev derfor set bort fra transaktioner vedrørende varer, der var bestemt for genudførsel, og fra salg til forretningsmæssigt forbundne selskaber. For ikke-rapporterede typer, der solgtes på hjemmemarkedet, fastsattes der en fortjenstmargen ved anvendelse af de hjemmemarkedstyper, hvorpå der var større fortjeneste.

Eksportpris

(36) I alle tilfælde, hvor elektrolytkondensatorer eksporteredes til uafhængige kunder i Fællesskabet, fastsattes eksportprisen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen, altså på grundlag af de eksportpriser der faktisk var betalt eller skulle betales.

(37) Hvis eksportsalget havde fundet sted til en forretningsmæssigt forbundet importør, beregnedes eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 9, i grundforordningen, nemlig på grundlag af den pris hvortil de indførte varer for første gang videresolgtes til en uafhængig køber.

I sådanne tilfælde blev der foretaget justeringer for alle omkostninger, der var påløbet mellem indførsel og videresalg samt for fortjeneste med henblik på at fastsætte en realistisk eksportpris ved Fællesskabets grænse. På grundlag af oplysninger fra en samarbejdsvillig ikke-forretningsmæssigt forbundet importør fastsattes denne fortjeneste til omkring 5 %. Dette ansås for at være et forsigtigt skøn for den pågældende sektor.

(38) Med henblik på at afgøre, om den betalte told skulle fradrages prisen, blev det i de tilfælde, hvor eksportprisen måtte beregnes, i henhold til artikel 11, stk. 10, i grundforordningen undersøgt, om den gældende antidumpingtold blev korrekt afspejlet i videresalgspriserne og de efterfølgende salgspriser i Fællesskabet. Selskaberne blev derfor anmodet om at fremlægge afgørende bevis for dette.

(39) To af de japanske producenter og eksportører fremlagde afgørende bevis for, at den gældende antidumpingtold blev behørigt afspejlet i deres videresalgspriser og i de efterfølgende salgspriser i Fællesskabet. Det besluttedes derfor, at den betalte told ikke skulle fradrages de relevante eksportpriser, jf. artikel 11, stk. 10, i grundforordningen. De resterende selskaber fremlagde ikke afgørende bevis for, at tolden var afspejlet i videresalgspriserne og de efterfølgende salgspriser, og Kommissionen fradrog derfor antidumpingtolden fra videresalgspriserne.

Sammenligning

(40) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget hensyn til forskelle i faktorer, der påvirkede prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

Der er derfor indrømmet justeringer for forskelle i indførselsafgifter, transport-, forsikrings-, håndterings- og pakningsomkostninger, kreditter, provisioner og rabatter, hvor dette har været relevant og berettiget, og hvor den pågældende part har kunnet påvise, at en påstået forskel har haft virkninger for priserne og prissammenligneligheden.

(41) En anmodning fra en producent/eksportør om, at der blev taget hensyn til en påstået forskel i reklameomkostninger, blev afvist, da der ikke var nogen forskel mellem hjemmemarkeds- og eksporthandelstrinnet.

(42) Anmodninger fra to producenter/eksportører om justeringer for sælgerlønninger blev også afvist, da selskaberne ikke påviste nogen virkning på prissammenligneligheden.

Dumpingmargener

(43) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen sammenlignedes den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type med den tilsvarende vejede gennemsnitlige eksportpris.

(44) Denne sammenligning viste, at der forekom dumping for alle de producenter og eksportører, som samarbejdede med Kommissionen. Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, udgør dumpingmargenerne følgende:

— Hitachi AIC Inc.: 25,5 %

— Rubycon Corporation: 5,4 %

— Nichicon Corporation: 20,5 %

— Nippon-Chemicon: 23,1 %.

(45) For ikke-samarbejdsvillige selskaber blev der i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen fastsat en restdumpingmargen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

På grund af den høje grad af samarbejdsvilje hos de japanske producenter og eksportører besluttedes det at fastsætte restdumpingmargenen med den højeste dumpingmargen, der var konstateret for et samarbejdende selskab.

Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, udgør restdumpingmargenen 25,5 %.

2. **Taiwan**

(46) Da omstændighederne vedrørende dumping har ændret sig væsentligt, foretog Kommissionen en fuldstændig undersøgelse, der førte til beregning af nye dumpingmargener.

Samarbejde

(47) Tre selskaber besvarede spørgeskemaet for producenter og eksportører.

Det fandtes, at et af de tre selskaber kun havde solgt den pågældende vare til Fællesskabet. Da dette selskab ikke havde fremstillet den vare, der solgtes til Fællesskabet, kunne der ikke foretages en individuel vurdering af selskabets situation med hensyn til dumping.

Normal værdi

(48) De procedurer og metoder, som Kommissionen fulgte for at vurdere den normale værdi for varer med oprindelse i Taiwan, var de samme, som blev benyttet for Japan, og som er beskrevet ovenfor, undtagen hvor de foreliggende faktiske oplysninger blev benyttet i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen.

(49) For begge producenter/eksportører i Taiwan konstateredes det, at de oplysninger om hjemmemarkedssalget, der var afgivet i besvarelserne af spørgeskemaet, var upålidelige, idet der ikke var givet oplysninger om et betydeligt antal salgstransaktioner vedrørende elektrolytkondensatorer, som var omfattet af undersøgelsen. Det besluttedes derfor at basere den normale værdi for begge selskaber på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen. Med henblik herpå besluttedes det at fastsætte fortjenesten ved det ikkemeddelte hjemmemarkedssalg ved at anvende den ovenfor beskrevne metode, der blev anvendt for Japan.

(50) På grundlag af ovenfor omhandlede metode var det for et vist antal af de typer elektrolytkondensatorer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, muligt at fastsætte den normale værdi på grundlag af hjemmemarkedspriserne på sammenlignelige typer, jf. artikel 2, stk. 2, i grundforordningen.

For alle andre typer af elektrolytkondensatorer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, måtte den normale værdi beregnes.

Eksportpris

(51) Der blev benyttet samme procedurer og metoder til at fastsætte eksportprisen på varer med oprindelse i Taiwan som dem, der blev benyttet i den fornyede undersøgelse vedrørende Japan, og som er beskrevet ovenfor.

(52) Hele de taiwanske producenters salg af elektrolytkondensatorer på fællesskabsmarkedet fandt sted til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportprisen blev derfor fastsat på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales.

Sammenligning

(53) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget hensyn til forskelle i faktorer, der påvirkede prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

(54) Der er derfor indrømmet justeringer for forskelle i transport-, håndterings- og kreditomkostninger samt supplerende omkostninger, hvor dette har været relevant og berettiget, nemlig hvor den pågældende part kunne påvise, at en påstået forskel har haft virkninger for priserne og prissammenligneligheden.

Dumpingmargener

(55) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen sammenlignedes den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type med den tilsvarende vejede gennemsnitlige eksportpris.

(56) Denne sammenligning viste, at der forekom dumping for alle de producenter og eksportører, som samarbejdede med Kommissionen. Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, udgør dumpingmargenerne følgende:

— Teapo Electronic Corporation: 8,1 %

— Kaimei Electronic Corp.: 13,8 %.

(57) I betragtning af den udbredte mangel på samarbejdsvilje blev restdumpingmargenen fastsat på grundlag af den højeste dumpingmargen for en vare fra det selskab, der havde den højeste dumpingmargen, udtryk i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse. Det fandtes, at dette var den mest hensigtsmæssige måde, hvorpå det kunne undgås at belønne manglende samarbejdsvilje.

Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, udgør restdumpingmargenen 39,7 %.

3. **Republikken Korea**

(58) Ingen selskaber besvarede spørgeskemaet for producenter og eksportører. I betragtning af denne mangel på samarbejdsvilje måtte dumpingmargenen i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen fastsættes på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. I denne forbindelse skal det bemærkes, at der kun forelå begrænsede oplysninger. For så vidt angår eksportpriserne fra Republikken Korea forelå der kun statistiske oplysninger for et bredere varesortiment. Da de koreanske producenter og eksportører normalt sælger den pågældende vare til industrielle brugere direkte og ikke gennem forhandlere, var det ikke muligt at indhente pålidelige oplysninger om priserne på det koreanske hjemmemarked. Det besluttedes derfor at benytte den højeste dumpingmargen, der konstateredes for en model solgt i repræsentative mængder i et af de andre berørte lande, nemlig Japan.

(59) Som følge heraf blev restdumpingmargenen for Republikken Korea fastsat til 76,2 % af cif-importprisen, Fællesskabets grænse.

D. **ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET**

1. **EF-erhvervsgrenens sammensætning**

(60) De to fornyede undersøgelser vedrører samme vare og er baseret på oplysninger for stort set identiske perioder. Det anses derfor for hensigtsmæssigt at behandle dem samtidig. Det er derfor de samme producenter i Fællesskabet, som i begge de fornyede undersøgelser udgør EF-erhvervsgrenen, og som tegner sig for produktionen i Fællesskabet.

(61) Ud over et antal små og mellemstore producenter findes der fire store producenter af elektrolytkondensatorer i Fællesskabet, nemlig BC Components, BHC Aerovox Ltd (Det Forenede Kongerige), Vishay Roederstein GmbH (Tyskland) og Siemens-Matsushita Components GmbH & Co. KG (Tyskland).

Tre producenter støttede anmodningen om en fornyet undersøgelse vedrørende Japan, nemlig BC Components, BHC Aerovox Ltd og Vishay Roederstein GmbH. De to sidstnævnte producenter samarbejdede imidlertid ikke med Kommissionen og blev derfor ikke anset for at tilhøre EF-erhvervsgrenen.

(62) Som nævnt ovenfor er BC Components et nyt selskab, der er stiftet efter undersøgelsesperiodens udløb. Det har bl.a. overtaget Philips Components BV's aktiviteter i forbindelse med fremstilling og salg af elektrolytkondensatorer. Denne overtagelse skete på grundlag af en igangværende virksomhed, navnlig med hensyn til fremstilling og salg af elektrolytkondensatorer i Fællesskabet. Endvidere udtrykte BC Components BV støtte til begge fornyede undersøgelser.

(63) Siemens-Matsushita Components GmbH & Co. KG (i det følgende benævnt »Siemens-Matsushita«) og de øvrige små og mellemstore producenter var ikke blandt de selskaber, der anmodede om den fornyede undersøgelse vedrørende Japan. Disse selskaber gav sig desuden først til kende efter offentliggørelsen af meddelelserne om indledning af de fornyede undersøgelser. I henhold til artikel 5, stk. 4, i grundforordningen kunne disse producenter derfor ikke anses for at tilhøre EF-erhvervsgrenen.

(64) En japansk producent/eksportør gjorde indsigelse mod, at Siemens-Matsushita ikke var blevet kontaktet af Kommissionen, og mod, at dette selskab ikke indgik i EF-erhvervsgrenen. Disse krav kunne ikke imødekommes, fordi Siemens-Matsushita som ovenfor nævnt ikke havde givet sig til kende som interesseret part efter offentliggørelsen af nævnte meddelelser og ikke havde udtrykt interesse for at samarbejde. Selskabet modsatte sig heller ikke, at det ikke indgik i EF-erhvervsgrenen.

Desuden tydede de foreliggende oplysninger på, at Siemens-Matsushita er et joint venture, der ejes ligeligt af Siemens AG (Tyskland) og den ikke-samarbejdende japanske producent/eksportør Matsushita Electric Industrial Ltd Group (Japan). Siemens AG kontrollerer selskabsledelsen og har den afgørende stemme i tilfælde af stemmelighed. Det rapporteredes, at Siemens-Matsushita ikke havde importeret elektrolytkondensatorer med oprindelse i de pågældende lande, og at selskabet sælger sin egen produktion af elektrolytkondensatorer på fællesskabsmarkedet under eget varemærke. Gennem sin aktiepost på 50 % er Matsushita Electric Industrial Ltd Group imidlertid klart i stand til at udøve kontrol over eller lægge bånd på Siemens-Matsushita. Foreliggende oplysninger tydede også på, at Siemens-Matsushita drog fordel af sine to aktionærers delte viden. Disse to selskaber er derfor forretningsmæssigt forbundne, jf. artikel 4, stk. 2, i grundforordningen.

(65) Matsushita Electric Industrial Ltd's vigtige aktiepost i Siemens-Matsushita og den ovennævnte delte viden førte til den konklusion, at Siemens-Matsushita befinder sig i en ganske anden situation end BC Components. Det fandtes derfor passende at holde Siemens-Matsushita uden for definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i grundforordningen.

(66) Endelig skal det understreges, at Siemens-Matsushita allerede i de oprindelige undersøgelser vedrørende importen fra Japan og importen fra Republikken Korea og Taiwan var udelukket fra definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet. Denne fremgangsmåde blev ikke anfægtet i nogen af disse to undersøgelser.

(67) En række japanske producenter og eksportører hævdede, at BC Components ikke burde regnes med til EF-erhvervsgrenen, fordi selskaber, der på daværende tidspunkt var forretningsmæssigt forbundet med dette selskab, og især Philips Consumer Electronics BV, indtil udgangen af undersøgelsesperioden importerede betydelige mængder elektrolytkondensatorer fra Japan.

(68) Kommissionen undersøgte, hvorvidt det forhold, at Philips Consumer Electronics BV importerede elektrolytkondensatorer fra Japan, var tilstrækkelig grund til at udelukke BC Components, der dengang var den eneste producent af elektrolytkondensatorer i Philips-koncernen, fra EF-erhvervsgrenen.

Det konstateredes, at næsten ingen af de varer, som Philips-koncernen importerede, var bestemt for yderligere videresalg, men indgik i Philips Consumer Electronics BV's egen fremstilling af elektroniske produkter. Desuden fremgik det af undersøgelsen, at størstedelen af denne import (over 85 %) var »radiære« varer, der enten endnu ikke fremstilledes af BC Components, eller hvor produktionen endnu befandt sig i startfasen. Under disse omstændigheder havde Philips Consumer Electronics BV intet andet valg end at modtage leverancer fra producenter og eksportører i de pågældende lande.

Det fandtes også, at de resterende varer, der importeredes af Philips Consumer Electronics BV, var varer, som konkurrerede direkte med BC Components' produktion og kun tegnede sig for en ubetydelig del af den samlede import til Fællesskabet. Det bemærkedes endvidere, at Philips Consumer Electronics BV trods ovennævnte import var BC Components' største traditionelle kunde og tegnede sig for omkring 40 % af dets samlede salg i undersøgelsesperioden. Det var muligt for Philips Consumer Electronics BV at vælge delvist at få leverancer fra producenter og eksportører i de pågældende lande som følge af omstruktureringen af Philips-koncernen til forskellige fortjenstcentre, der alle er uafhængige og frit kan vælge deres leverandører, særlig når dette er nødvendigt for at komplettere eller supplere det varesortiment, der udbydes inden for Philips-koncernen (som det er tilfældet for »radiære« elektrolytkondensatorer).

(69) Af disse årsager blev den af Philips Consumer Electronics BV foretagne import anset for normal kommerciel adfærd, indtil der kan genskabes redelige konkurrencevilkår på fællesskabsmarkedet.

(70) BC Components tegnede sig for en væsentlig del (41 %) af den samlede anslåede produktion i Fællesskabet.

(71) Der blev ikke taget hensyn til Siemens-Matsushitas anslåede produktion ved fastsættelsen af den samlede produktion i Fællesskabet i forbindelse med vurderingen af EF-erhvervsgrenens repræsentativitet, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i grundforordningen. En samarbejdsvillig japansk producent/eksportør hævdede, at hvis Siemens-Matsushitas anslåede produktion var blevet taget i betragtning, ville BC Components ikke have haft tilstrækkelig status til at være repræsentativ for den samlede produktion i Fællesskabet.

Det konstateredes imidlertid, at selv hvis der ved fastsættelsen af den samlede produktion i Fællesskabet var taget hensyn til Siemens-Matsushitas produktion som fastsat på grundlag af oplysningerne fra de samarbejdsvillige parter, ville EF-erhvervsgrenen stadig have tegnet sig for en væsentlig del af denne produktion, jf. artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

(72) Det bekræftedes derfor, at BC Components udgjorde EF-erhvervsgrenen i begge fornyede undersøgelser, jf. artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

E. **SKADE**

1. **Forbrug i Fællesskabet**

(73) Forbruget beregnedes som summen af EF-erhvervsgrenens verificerede salg, det skønnede salg for andre producenter i Fællesskabet og den mængde varer, der anslås importeret til Fællesskabet.

(74) Ved skønnet over den importerede mængde blev der taget hensyn til, at den KN-kode, hvorunder elektrolytkondensatorer hører, også omfatter andre typer kondensatorer, som ikke er berørt af nærværende fornyede undersøgelser. Der kunne derfor ikke indhentes præcise tal for den samlede import af elektrolytkondensatorer fra Eurostats statistikker. Importen til Fællesskabet baseredes derfor på et skøn fra EF-erhvervsgrenen. Dette skøn justeredes for de pågældende lande for at tage hensyn til de efterprøvede oplysninger, der var afgivet af de pågældende samarbejdsvillige producenter og eksportører. Denne fremgangsmåde var i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der blev benyttet i de oprindelige undersøgelser.

(75) På nævnte grundlag steg forbruget mellem 1993 og 1995 fra 78,8 mio. enheder til 91 mio. enheder og faldt derefter svagt til 87,9 mio. enheder i undersøgelsesperioden, men steg igen til 90,8 mio. enheder i 1997. Det samlede forbrug steg med 12 % i løbet af den undersøgte periode.

2. **Importen til fællesskabsmarkedet fra de pågældende lande**

Kumulering af dumpingimporten

(76) I betragtning af ajourføringen af varedefinitionen i den fornyede undersøgelse vedrørende Japan fandtes det hensigtsmæssigt at foretage en fuldstændig analyse af skade og årsagssammenhæng for så vidt angår importen med oprindelse i dette land. Da den fornyede undersøgelse vedrørende Korea og Taiwan behandles samtidig med den fornyede undersøgelse vedrørende Japan, undersøgtes det desuden, om virkningerne af importen fra alle de tre pågældende lande skulle vurderes kumulativt.

(77) Som ovenfor anført var dumpingmargenerne for alle tre lande over de minimis-grænsen, og importen fra disse lande var betydelig i undersøgelsesperioden.

(78) For så vidt angår konkurrencevilkårene bemærkedes det, at de varer, der importeredes fra alle de pågældende lande, og de i Fællesskabet fremstillede varer havde samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og endelige anvendelsesformål, og at de solgtes gennem sammenlignelige salgskanaler. De importerede varer og de i EF fremstillede varer konkurrerede derfor med hinanden. Det konstateredes, at gennemsnitspriserne på sådanne importerede varer alle lå under EF-erhvervsgrenens priser, og at de derfor påførte de EF-fremstillede varer tilsvarende konkurrencevilkår. Desuden udviste gennemsnitspriserne på de importerede varer med oprindelse i alle de pågældende lande, som er genstand for antidumpingforanstaltninger, også en tilsvarende stigende tendens i løbet af den undersøgte periode, hvilket også var tilfældet for EF-erhvervsgrenens priser.

(79) Det konkluderedes derfor, at dumpingimporten fra alle de pågældende lande skulle vurderes kumulativt, jf. artikel 3, stk. 4, i grundforordningen.

Den kumulerede dumpingimports mængde og markedsandel

(80) Udtrykt i mængde steg den kumulerede dumpingimport til Fællesskabet af elektrolytkondensatorer med oprindelse i Japan, Republikken Korea og Taiwan med 11 % i løbet af den undersøgte periode, nemlig fra 33,3 mio. enheder i 1993 til 37,1 mio. enheder i undersøgelsesperioden. Ved udgangen af 1997 nåede den kumulerede import et højdepunkt med 38,9 mio. enheder. Denne imports kumulerede markedsandel faldt fra 42,5 % i 1993 til 36,6 % i 1995 og steg derefter igen til 42,2 % i undersøgelsesperioden. Ved udgangen af 1997 var markedsandelen på 42,8 %. Samlet set forblev den kumulerede imports markedsandel stabil.

Dumpingimportens priser

(81) Undersøgelsen har vist, at de gennemsnitlige salgspriser for dumpingimporten fra de pågældende lande lå betydeligt under EF-erhvervsgrenens salgspriser.

(82) Med henblik på fastsættelse af prisunderbuddets størrelse blev der for hver enkelt type foretaget en sammenligning mellem på den ene side de pågældende producenters og eksportørers priser ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet eller, hvor dette var relevant, de med producenterne eller eksportørerne forretningsmæssigt forbundne importørers priser ved salg til de første uafhængige kunder i Fællesskabet og på den anden side EF-erhvervsgrenens priser ved salg til uafhængige kunder. Da ingen interesserede parter i Republikken Korea udviste samarbejdsvilje, blev underbudsmargenerne fastsat ved anvendelse af samme metode, som blev benyttet ved fastsættelsen af dumpingmargenen for dette land, dvs. det højeste underbudsniveau der konstateredes for samarbejdsvillige japanske producenter og eksportører. Da der ikke forelå pålidelige oplysninger fra Eurostat (se nedenfor), ansås dette for at være de bedste foreliggende oplysninger.

(83) Importerede og EF-fremstillede elektrolytkondensatorer sammenlignedes type for type. Typerne identificeredes på basis af følgende kriterier, der havde grundlæggende indflydelse på salgspriserne og kundernes købsbeslutning: kapacitans, mærkespænding, driftstemperatur, terminaltype og størrelse. Hvis der ikke fandtes identiske eksporterede og EF-fremstillede typer på grundlag af alle disse kriterier, blev der anvendt typer, der mindede meget om hinanden. På denne måde blev mellem 40 % og 70 % af producenternes og eksportørernes eksport dækket.

(84) Prissammenligningen fandt sted på grundlag af et udvalg af transaktioner, der repræsenterede omkring 95 % af alle EF-erhvervsgrenens transaktioner. EF-erhvervsgrenens salgspriser justeredes om nødvendigt til niveauet ab fabrik. Med henblik på sammenligningen af salgspriser for eksporttransaktioner, der havde fundet sted direkte med ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder, blev der også foretaget justeringer af producenternes og eksportørernes salgspriser (cif, Fællesskabets grænse) for at tage hensyn til den betalte told (herunder eventuelt antidumpingtold) samt omkostninger påløbet efter indførslen og fortjeneste. Alle priser sammenlignedes på grundlag af gennemsnit, uden rabatter og afslag og på sammenlignelige handelstrin.

(85) Sammenligningen førte til konstatering af følgende væsentlige vejede gennemsnitlige prisunderbudsmargener, udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens priser:

— Japan: mellem 0 % og 68,6 %, i gennemsnit 32,2 %

— Taiwan: mellem 0 % og 60,0 %, i gennemsnit 30,6 %

— Republikken Korea: 68,6 %.

3. **EF-erhvervsgrenens situation**

EF-erhvervsgrenens salg og markedsandel

(86) EF-erhvervsgrenens salg på fællesskabsmarkedet steg mellem 1993 og 1995 fra et indekstal på 100 til et indekstal på 121 og faldt derefter til et indekstal på 95 i undersøgelsesperioden, hvilket er udtryk for et samlet fald på 5 % i den undersøgte periode. Ved udgangen af 1997 steg salget til et indekstal på 97, hvilket er et fald på 3 % i forhold til 1993.

(87) EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra et indekstal på 100 i 1993 til et indekstal på 85 i undersøgelsesperioden, dvs. et fald på 15 %. Denne markedsandel forblev stagnerende med et indekstal på 84 ved udgangen af 1997.

Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse

(88) Målt i indekstal steg EF-erhvervsgrenens produktion mellem 1993 og 1995 fra 100 til 123, faldt derefter til 98 i undersøgelsesperioden og steg til 100 ved udgangen af 1997. Skønt produktionen kun faldt svagt over den undersøgte periode, faldt den med næsten 20 % mod afslutningen af perioden, dvs. mellem 1995 og undersøgelsesperioden.

(89) Kapaciteten øgedes med 25 % mellem 1993 og 1995, var stabil i 1996, steg så igen med yderligere 16 % i undersøgelsesperioden og var stabil ved udgangen af 1997. Kapacitetsforøgelsen mellem 1993 og 1995 svarede til udviklingen i forbruget på fællesskabsmarkedet i den pågældende periode. Stigningen i kapaciteten i undersøgelsesperioden skyldtes delvist udviklingen af et nyt sortiment af såkaldte »radiære« elektrolytkondensatorer.

(90) Vurderet i lyset af produktions- og kapacitetsudviklingen steg kapacitetsudnyttelsen mellem 1993 og 1994 fra et indekstal på 100 til et indekstal på 109, men faldt derefter støt til et indekstal på 70 i undersøgelsesperioden og på 71 ved udgangen af 1997.

Lagre

(91) Udviklingen i EF-erhvervsgrenens lagerbeholdninger udviste en uregelmæssig tendens. Målt i indekstal steg lagrene mellem 1993 og 1995 fra 100 til 168, faldt derefter i 1996 til 93 og steg igen i undersøgelsesperioden til 252. EF-erhvervsgrenens lagerbeholdninger repræsenterede salget i et antal dage, der næsten tredobledes i løbet af den undersøgte periode, nemlig fra 13 dage i 1993 til 37 dage i undersøgelsesperioden. Lagerbeholdningerne faldt imidlertid igen ved udgangen af 1997 til et indekstal på 113.

Udviklingen i EF-erhvervsgrenens salgspriser

(92) EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser til ikkeforretningsmæssigt forbundne parter steg med 16 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden. Disse priser faldt imidlertid med næsten 8 % mellem 1995 og undersøgelsesperioden. I samme periode steg gennemsnitspriserne på dumpingimporten med oprindelse i Taiwan og Republikken Korea også med henholdsvis 28 % og 23 %. Gennemsnitspriserne for dumpingimporten fra Japan var samlet set stabile mellem 1993 og undersøgelsesperioden. Mens priserne på de varer, der var genstand for antidumpingforanstaltninger, steg betydeligt, faldt priserne på de varer, der ikke var omfattet af sådanne foranstaltninger, imidlertid kraftigt, nemlig med ca. 40 %.

(93) Denne udvikling i EF-erhvervsgrenens og dumpingimportens gennemsnitlige salgspriser skal ses på baggrund af den betydelige stigning i forbruget i den undersøgte periode, ændringerne i varesortimentet fra år til år, det store antal forskellige typer elektrolytkondensatorer og de tilsvarende mangfoldige salgspriser, indførelsen på fællesskabsmarkedet af nye produkter til sædvanligvis højere salgspriser end ældre produkter samt virkningen af indførelsen af tidligere antidumpingforanstaltninger over for Japan (1992) og Taiwan og Sydkorea (1994).

Rentabilitet

(94) For så vidt angår EF-erhvervsgrenens finansielle resultater var der i 1993 et tab på tæt på 6 % af nettosalget. Resultaterne forbedredes derefter, og i 1995 havde EF-erhvervsgrenen et overskud på næsten 6 %. Efter 1995 forværredes situationen betydeligt, og det konstateredes, at EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden og ved udgangen af 1997 var tæt på at have en nulpunktsomsætning.

(95) Det skal bemærkes, at stigningen i rentabiliteten mellem 1993 og 1995 faldt sammen med perioden umiddelbart efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger mod Japan og mod Republikken Korea og Taiwan. Den faldt også sammen med en periode med voksende forbrug. Alt dette havde positive følger for EF-erhvervsgrenens salg, både i mængde og i værdi, og for dens produktionsniveau. På den anden side skal rentabilitetsfaldet efter 1995 hovedsagelig ses på baggrund af EF-erhvervsgrenens faldende salg og det relative fald i dens gennemsnitlige salgspriser. Faldet i salget affødte et betydeligt produktionsfald og et fald i udnyttelsen af den installerede kapacitet, hvorefter enhedsomkostningerne steg som følge af de faste omkostningers øgede andel af enhedsproduktionsomkostningerne.

Investeringer, beskæftigelse og produktivitet

(96) EF-erhvervsgrenens årlige investeringer steg mellem 1993 og 1996 fra et indekstal på 100 til et indekstal på 576. Investeringerne blev stoppet i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at de investeringer, der blev foretaget mellem 1993 og 1995, gjorde det muligt for EF-erhvervsgrenen at øge kapaciteten til at producere nye typer elektrolytkondensatorer og forbedre de samlede resultater.

(97) Beskæftigelsen faldt med 22 % i den undersøgte periode som følge af øget effektivitet og en generel omstrukturering, der var nødvendig på grund af de faldende finansielle resultater efter 1995. Ved udgangen af 1997 var beskæftigelsen på omtrent samme niveau som ved udgangen af undersøgelsesperioden.

(98) I indekstal steg EF-erhvervsgrenens produktivitet målt som produktionen pr. ansat mellem 1993 og 1995 fra 100 til 128, hovedsagelig som følge af faldet i beskæftigelsen og stigningen i produktionen. Produktiviteten faldt efter 1995 på grund af det store fald i produktionen, men steg igen i undersøgelsesperioden på baggrund af den stadigt faldende beskæftigelse. Samlet steg produktiviteten med 26 % i løbet af den undersøgte periode.

Konklusion

(99) Mellem 1993 og undersøgelsesperioden, hvor efterspørgselen var stigende (+ 12 %) på fællesskabsmarkedet, har EF-erhvervsgrenen konstateret fald i salgsmængde (– 5 %), markedsandel (– 15 %), produktion (– 2 %), kapacitetsudnyttelse (– 30 %) og beskæftigelse (– 22 %).

Trods en kortvarig forbedring mellem 1993 og 1995 var EF-erhvervsgrenens finansielle situation endvidere stadig utilfredsstillende ved udgangen af undersøgelsesperioden og i det store hele ikke gunstig nok til at opretholde investeringer samt forsknings- og udviklingsaktiviteter (situationen balancerede i undersøgelsesperioden).

(100) Den negative udvikling for EF-erhvervsgrenen fandt hovedsagelig sted i perioden mellem 1995 og undersøgelsesperioden, hvor der ud over et betydeligt fald i salg, markedsandel og produktion var et fald i rentabiliteten fra en fortjeneste på ca. 6 % af omsætningen i 1995 til en situation i undersøgelsesperioden, hvor indtægter og udgifter balancerede.

(101) Analysen af skade indtil udgangen af 1997, der blev foretaget for at tage hensyn til afslutningsdatoen for undersøgelsesperioden for dumping i den fornyede undersøgelse vedrørende Korea og Japan, bekræftede ovenstående undersøgelsesresultater.

(102) Kommissionen har derfor konkluderet, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 3, stk. 1, i grundforordningen.

F. ÅRSAG TIL SKADE

1. Virkningerne af den kumulerede dumpingimport med oprindelse i Japan, Republikken Korea og Taiwan

(103) EF-erhvervsgrenens faldende salg og tab af markedsandel i den undersøgte periode faldt sammen med en meget betydelig stigning i den kumulerede dumpingimport. Mens EF-erhvervsgrenens salg og markedsandel faldt med henholdsvis 5 % og 15 %, steg den kumulerede dumpingimport med 11 % og fastholdt sin markedsandel.

(104) Denne udvikling er endnu mere slående, hvis man betragter den periode, hvor EF-erhvervsgrenen var hårdest ramt, dvs. mellem 1995 og undersøgelsesperioden. I denne periode faldt EF-erhvervsgrenens salg med 22 %, mens dumpingimporten udtrykt i mængde steg med 11 %. EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 19 %, mens de importerede varers markedsandel steg fra 36,6 % til 42,2 %, dvs. med 15 %. I en situation med et svagt faldende forbrug var der ikke blot intet fald i dumpingimporten, hvilket kunne have været forventet, men den steg faktisk og tog derved salg og markedsandel fra EF-erhvervsgrenen.

Desuden konstateredes det, at der i betydelig grad forekom dumping og prisunderbud for alle de pågældende lande. I betragtning af markedets prisfølsomhed og dets relative gennemsigtighed førte dette underbud til, at EF-erhvervsgrenens salg faldt. Dette fald førte sammen med dalende salgspriser til faldende rentabilitet. Endelig måtte EF-erhvervsgrenen som følge af de utilfredsstillende finansielle resultater suspendere alle investeringsprojekter i undersøgelsesperioden.

(105) Udviklingen i dumpingimporten forhindrede også EF-erhvervsgrenen i helt at overvinde følgerne af den tidligere skade, der var forvoldt før indførelsen af antidumpingforanstaltningerne over for importen med oprindelse i Japan, Republikken Korea og Taiwan.

2. Andre faktorer

(106) Kommissionen undersøgte, om den væsentlige skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen, burde tilskrives andre faktorer end dumpingimporten fra de pågældende lande.

Anden import

(107) Markedsandelen for importerede varer fra tredjelande, der ikke er berørt af disse fornyede undersøgelser, steg med 5,7 % i den undersøgte periode. Især steg importen fra USA og Thailand betydeligt i den undersøgte periode. Priserne på disse importerede varer fandtes desuden i gennemsnit at være lavere end EF-erhvervsgrenens priser. Det kan derfor ikke udelukkes, at importen med oprindelse i USA og Thailand bidrog til den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(108) En af de japanske producenter/eksportører hævdede, at import med oprindelse i Brasilien, var den vigtigste årsag til den skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen. Til støtte for denne påstand blev der fremlagt statistiske oplysninger baseret på KN-kode 8532 22 00, der tydede på, at importen fra Brasilien til Fællesskabet var steget stærkt i den undersøgte periode.

(109) Som ovenfor nævnt omfatter denne KN-kode imidlertid ikke blot elektrolytkondensatorer, men også mange andre typer kondensatorer. Der blev ikke fremlagt bevis for, at de statistiske oplysninger kun vedrørte elektrolytkondensatorer, eller for, at denne import fandt sted til skadevoldende dumpingpriser. Endelig synes de foreliggende oplysninger om den samlede import af elektrolytkondensatorer til Fællesskabet at tyde på, at importen fra Brasilien, hvis denne findes, sandsynligvis vil være under de minimis-grænsen. Påstanden afvistes derfor.

Udviklingen i forbruget i Fællesskabet

(110) En af de japanske producenter/eksportører hævdede, at den skade, som var forvoldt EF-erhvervsgrenen, skyldtes en generel afmatning på markedet for elektrolytkondensatorer efter 1995.

(111) I løbet af den undersøgte periode steg forbruget i Fællesskabet med 12 %. Trods denne stigning faldt EF-erhvervsgrenens salg med 5 %, og den tabte markedsandel (–15 %). Mellem 1995 og undersøgelsesperioden faldt forbruget i Fællesskabet med 4 %, mens EF-erhvervsgrenens salg faldt langt mere (–25 %). Samtidig steg den kumulerede dumpingimport med 11 % trods faldet i forbruget, og denne import vandt derfor markedsandel (+ 15 %). Den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, kunne derfor ikke kun tilskrives faldet i forbruget mellem 1995 og undersøgelsesperioden.

EF-erhvervsgrenens resultater

(112) En japansk producent/eksportør fremførte, at den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, ikke skyldtes dumpingimporten, men EF-erhvervsgrenens relative mangel på effektivitet. Der blev navnlig fremført følgende bemærkninger:

(113) Det blev hævdet, at producenterne og eksportørerne var mere omkostningseffektive og produktive end EF-erhvervsgrenen, og at denne fordel med hensyn til produktionsomkostninger gjorde det muligt for disse producenter og eksportører at sælge elektrolytkondensatorer til lavere priser.

Uden at undersøge spørgsmålet om, hvorvidt de pågældende producenter og eksportører faktisk havde nogen form for omkostningsfordele, må følgende imidlertid understreges. Selv med de gældende antidumpingforanstaltninger forhindrede den stigende dumpingimport fra de lande, der er omfattet af nærværende fornyede undersøgelser, EF-erhvervsgrenen i at gøre fuldt brug af sin produktionskapacitet og forvoldte den derfor alvorlig skade. Under disse omstændigheder finder Kommissionen, at selv om der skulle foreligge omkostningsmæssige fordele, og sådanne godtages, påfører denne dumping EF-erhvervsgrenen skade.

(114) Det hævdedes endvidere, at EF-erhvervsgrenen ikke var så avanceret med hensyn til produktinnovation og miniaturisering som producenterne og eksportørerne i de pågældende lande, og at EF-erhvervsgrenens varesortiment som følge heraf var mindre attraktivt for kunderne.

Kommissionen sammenlignede de samarbejdsvillige parters varesortimenter. Det fremgik af denne sammenligning, at EF-erhvervsgrenens varesortiment i undersøgelsesperioden stort set var sammenligneligt med de eksporterende producenters varesortiment med hensyn til størrelse og egenskaber. Dette omfattede alle miniaturiserede typer. Sammenligningerne af de enkelte typer med henblik på prisunderbudsberegningerne viste klart, at der var et meget stort sammenfald mellem varer fremstillet i Fællesskabet og importerede varer. Endelig konstateredes det, at EF-erhvervsgrenen i overensstemmelse med sædvanlig praksis i denne erhvervsgren var i stand til at fremstille »særlige« modeller til dækning af bestemte kunders specifikke behov. Undersøgelsen fandt derfor ingen væsentlige forskelle mellem EF-erhvervsgrenens og de pågældende producenters og eksportørers varesortimenter, som kunne berettige, at de ikke skulle være lige tiltrækkende for de endelige kunder.

(115) Endelig hævdedes det, at EF-erhvervsgrenen solgte elektrolytkondensatorer, der havde for høje specifikationer med hensyn til levetid. Disse overspecifikationer førte til betydeligt højere salgspriser end for de pågældende eksporterende producenter.

Det fremgår af undersøgelsen, at EF-erhvervsgrenen fremstillede elektrolytkondensatorer i overensstemmelse med de af kunderne ønskede specifikationer. Det fandtes endvidere, at levetidsspecifikationerne i EF-erhvervsgrenens kataloger ikke altid var baseret på samme kriterier som producenternes og eksportørernes specifikationer, da der fandtes forskellige måder, hvorpå elektrolytkondensatorers levetid kunne udtrykkes (f.eks. »samlet belastningsliv«, »testlevetid«, »varighed«) alt efter de anvendte målekriterier. I denne forbindelse blev der ikke fremlagt bevis for, at de påståede for høje specifikationer for EF-erhvervsgrenens varer ikke blot kunne skyldes, at der var benyttet forskellige kriterier til at måle levetiden. Rigtigheden af påstanden kan derfor ikke anses for påvist, og de pågældende eksportørers påstand må derfor afvises.

Skade forvoldt af EF-erhvervsgrenens øgede kapacitet og investeringer

(116) Det bemærkedes, at EF-erhvervsgrenen øgede sin kapacitet og foretog investeringer på et tidspunkt (efter 1995), hvor markedet stod over for en afmatning. Det blev imidlertid også fastslået, at de investeringer, der blev foretaget efter 1995, og den efterfølgende kapacitetsforøgelse var afgørende forbundet med udviklingen af nye avancerede »radiære« kondensatorer. Disse investeringer udgjorde kun 1 % af omsætningen. Deres finansielle virkninger (dvs. yderligere afskrivninger og yderligere renter) var næsten ubetydelige i forhold til andre omkostninger. Desuden konstateredes der en mindre fortjeneste på salget af sådanne nye »radiære« varer, som dog var utilstrækkelig til at kompensere for tabene på andre elektrolytkondensatorer. Salget af disse nye »radiære« varer mellem 1996 og undersøgelsen betød også, at EF-erhvervsgrenen undgik en endnu større salgsnedgang.

Investeringerne efter 1995 og den efterfølgende kapacitetsforøgelse kan derfor ikke være ansvarlige for det kraftige fald i rentabiliteten, der fandt sted efter dette tidspunkt, især når det tages i betragtning, at salgspriserne samtidig faldt (– 8 %) på grund af det stærke pristryk, der udøvedes af dumpingimporten.

3. **Konklusion**

(117) Skønt det ikke kan udelukkes, at importen fra andre tredjelande, navnlig USA og Thailand, og et mindre fald i forbruget i Fællesskabet kan have haft en virkning, forvoldte den kumulerede dumpingimport med oprindelse i Japan, Republikken Korea og Taiwan isoleret set EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

(118) Denne konklusion skyldes især EF-erhvervsgrenens faldende salg og tab af markedsandel i en periode med stigende efterspørgsel på fællesskabsmarkedet, der faldt sammen med en stigning i ovennævnte dumpingimport til priser, der lå væsentligt under EF-erhvervsgrenens priser. Den illoyale konkurrence fra elektrolytkondensatorer med oprindelse i de nævnte lande førte også til et fald i EF-erhvervsgrenens produktion og mellem 1995 og undersøgelsesperioden til et relativt prisfald. Kombinationen af disse to faktorer førte til et betydeligt fald i rentabiliteten i sidstnævnte periode.

G. **SANDSYNLIGE VIRKNINGER, HVIS DUMPINGFORANSTALTNINGERNE OPHÆVES**

(119) De sandsynlige følger af at ophæve de antidumpingforanstaltninger, der i øjeblikket anvendes over for Japan, Republikken Korea og Taiwan, blev undersøgt. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2 og 3, i grundforordningen blev følgende elementer tillagt særlig betydning: de gældende foranstaltningers effektivitet og sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping og skade.

1. **De gældende foranstaltningers effektivitet**

(120) Som ovenfor nævnt omfatter de foranstaltninger, der i øjeblikket anvendes over for Japan, et smallere varesortiment end den fornyede undersøgelse. Analysen af virkningerne af de eksisterende antidumpingforanstaltninger mod importen fra Japan kan derfor kun foretages for dette smallere varesortiment.

På grundlag af de foreliggende oplysninger bemærkedes det, at den import fra Japan, som er genstand for antidumpingforanstaltninger, faldt med omkring 40 % i den undersøgte periode, og at importpriserne udviste en støt stigning i løbet af den undersøgte periode. Som følge af denne udvikling faldt den pågældende imports markedsandel fra ca. 18 % i 1993 til ca. 9 % i undersøgelsesperioden.

Tilsvarende tyder undersøgelsen af udviklingen i importen fra Republikken Korea og Taiwan på, at der har fundet et relativt fald sted i løbet af den undersøgte periode, som har ført til faldende markedsandel for den pågældende import. De gennemsnitlige importpriser steg også, om end de fortsat er skadevoldende.

(121) Det kan derfor konkluderes, at de gældende foranstaltninger i det mindste delvist har genskabt redelige konkurrencevilkår på fællesskabsmarkedet.

(122) Trods de gældende antidumpingforanstaltninger lider EF-erhvervsgrenen imidlertid fortsat væsentlig skade. Dette bør tilskrives den øgede mængde dumpingimport med oprindelse i Japan, som ikke er genstand for antidumpingforanstaltninger, og ændrede omstændigheder med hensyn til dumping for Republikken Korea og Taiwan. Dumpingmargenen for Republikken Korea er faktisk steget siden den oprindelige undersøgelse, nemlig fra 70,6 % til 76,2 %. Dumpingmargenen for den eneste taiwanske producent/eksportør, som samarbejdede i forbindelse med såvel den oprindelige som den fornyede undersøgelse vedrørende Taiwan (Kaimei Electronic Corp.), steg også, nemlig fra 10,7 % til 13,8 %.

2. **Sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade**

(123) Trods de eksisterende antidumpingforanstaltninger konstateredes der væsentlig skade som følge af den kumulerede dumpingimport med oprindelse i Japan, Taiwan og Republikken Korea. Dette gav tilstrækkeligt bevis for, at der var stor sandsynlighed for fortsat skade, hvis antidumpingforanstaltningerne mod Japan, Republikken Korea og Taiwan udløber.

For så vidt angår Japan tydede foreliggende oplysninger desuden på, at de samarbejdsvillige japanske producenter og eksportører stadig havde en betydelig reservekapacitet, så de kan øge deres produktion og eksport til Fællesskabet, hvis de eksisterende foranstaltninger udløber.

(124) Den fornyede undersøgelse viste også, at der fandtes stærke forbindelser mellem visse japanske producenter og eksportører og visse producenter og eksportører i lande, der ikke er genstand for antidumpingforanstaltninger, herunder USA og Thailand. Det fandtes, at de pågældende japanske producenter og eksportører som følge af disse forbindelser kunne føre en global strategi, navnlig da de undertiden solgte varer i Fællesskabet gennem de samme salgskanaler som de amerikanske og thailandske producenter og eksportører. Den stærke stigning i importen fra de to sidstnævnte lande i den undersøgte periode øgede sandsynligheden for, at importen med oprindelse i Japan igen ville stige, hvis foranstaltningerne udløb, og derfor også sandsynligheden for, at der stadig ville forekomme skadelig dumping.

H. **FÆLLESSKABETS INTERESSER**

1. **Indledende bemærkninger**

(125) I begge de oprindelige undersøgelser vedrørende Japan, Republikken Korea og Taiwan konkluderede Rådet, at der ikke var tvingende årsager til ikke at indføre foranstaltninger. Denne konklusion blev hovedsagelig draget i betragtning af den ubetydelige andel, som elektrolytkondensatorer udgør af de endelige brugeres samlede omkostninger (under 1 %).

Kommissionen undersøgte, om der var sket nogen ændring af omstændighederne siden den oprindelige undersøgelse, som kunne føre til en anden konklusion vedrørende Fællesskabets interesser. Med henblik herpå blev der anmodet om oplysninger fra alle kendte interesserede parter, herunder parter i aftagerindustrierne, EF-producenterne, importører og distributører samt brugerne. Det skal bemærkes, at der ikke blev modtaget svar fra aftagerindustrierne.

2. **Sandsynlige virkninger af antidumpingforanstaltninger på brugerne**

(126) Der identificeredes to kategorier af brugere:

— Producenter af strømforsyningsanordninger. Disse strømforsyningsenheder indgår derefter i færdige elektroniske forbrugsvarer

— Producenter af færdige elektroniske varer.

(127) For så vidt angår producenterne af strømforsyningsanordninger beskæftiger denne industri ifølge de foreliggende oplysninger omkring 12 000 ansatte og har en samlet omsætning på ca. 1,5 mia. EUR. Der blev modtaget bemærkninger fra et antal selskaber, som tegnede sig for omkring 9 % af industriens samlede omsætning og beskæftigelse, og hvis forbrug af elektrolytkondensatorer i undersøgelsesperioden ifølge de foreliggende oplysninger udgjorde ca. 5 % af det samlede forbrug i Fællesskabet. Disse selskaber fremførte, at den gældende antidumpingtold førte til en betydelig stigning i købsomkostningerne. På længere sigt kan denne stigning i omkostningerne tvinge et betydeligt antal selskaber til at flytte produktionen uden for Fællesskabet med et betydeligt tab af arbejdspladser til følge.

Undersøgelsen af de faktiske oplysninger har imidlertid vist, at prisen på en elektrolytkondensator udgør omkring 4 % af de samlede omkostninger til en strømforsyningsanordning. De foreslåede foranstaltninger vil føre til en ubetydelig omkostningsstigning (mindre end 1 %). Det fandtes også, at de selskaber, som afgav oplysninger, i undersøgelsesperioden havde en vejet gennemsnitlig rentabilitet på mere end 18 % af nettosalget. Denne rentabilitet blev nået til trods for de gældende antidumpingforanstaltninger, og den steg endog mellem 1993 og undersøgelsesperioden.

(128) For så vidt angår producenterne af færdige elektroniske forbrugsvarer udgør omkostningerne til elektrolytkondensatorer endnu mindre end 4 % af de samlede produktionsomkostninger (sædvanligvis ca. 1 %). Samme konklusion kan drages, hvis de elektrolytkondensatorer, der ikke i øjeblikket er omfattet af antidumpingforanstaltninger, også bliver genstand for sådanne foranstaltninger.

(129) Endelig blev der ikke forelagt oplysninger for Kommissionen, som tydede på, at brugerne (producenter af strømforsyningsanordninger eller færdige elektroniske varer) havde flyttet produktion uden for Fællesskabet som følge af de foranstaltninger, der var indført over for Japan, Republikken Korea og Taiwan. Det må anses for usandsynligt, at der er nogen risiko for udflytning af produktion som følge af en videreførelse og/eller ændring af antidumpingforanstaltningerne.

3. **Sandsynlige virkninger for importører og distributører**

(130) På grundlag af de foreliggende oplysninger konkluderedes det, at en videreførelse og/eller ændring af antidumpingforanstaltningerne kun ville have minimale virkninger for importørerne og distributørerne af elektrolytkondensatorer i Fællesskabet, da elektrolytkondensatorer på grundlag af vejede gennemsnit kun tegnede sig for en forholdsvis lille del af deres samlede aktiviteter målt i omsætning og bidrag til fortjenesten.

4. **Konklusion om Fællesskabets interesser**

(131) På grundlag af ovenstående elementer fandtes der ingen ændrede omstændigheder med hensyn til Fællesskabets interesser, som kunne føre til en anden konklusion end den, der blev nået i de oprindelige undersøgelser vedrørende Japan, Republikken Korea og Taiwan. Det bekræftes derfor, at der ikke er tvingende årsager til, at det ikke er i Fællesskabets interesse at forny antidumpingforanstaltningerne mod importen af elektrolytkondensatorer med oprindelse i Japan, Republikken Korea og Taiwan.

I. AFSLUTNING AF PROCEDURERNE

(132) Som nævnt i betragtning 6 blev der i november 1997 i henhold til artikel 5 i grundforordningen indledt yderligere en procedure vedrørende elektrolytkondensatorer med oprindelse i USA og Thailand. Kommissionens undersøgelse fastslog endeligt, at der forekom en betydelig grad af dumping, og at der forvoldtes EF-erhvervsgrenen væsentlig skade som følge heraf. Der fandtes ingen tvingende årsager til, at nye endelige foranstaltninger ville være mod Fællesskabets interesser. Kommissionen foreslog derfor Rådet at indføre endelige antidumpingforanstaltninger på importen af elektrolytkondensatorer med oprindelse i USA og Thailand. Rådet vedtog imidlertid ikke forslaget inden for den frist, der er fastsat i grundforordningen. Der blev derfor ikke indført endelige foranstaltninger over for importen fra USA og Thailand, og de midlertidige foranstaltninger, der trådte i kraft i august 1998, udløb den 28. februar 1999.

(133) Den nye undersøgelse vedrørende USA og Thailand og de to fornyede undersøgelser blev i vid udstrækning gennemført samtidig. Som ovenfor anført førte de fornyede undersøgelser stort set til samme konklusioner som i den nye procedure vedrørende samme vare fra USA og Thailand. Ifølge disse konklusioner skal de endelige foranstaltninger på importen fra Japan, Republikken Korea og Taiwan i princippet ændres.

Ifølge artikel 9, stk. 5, i grundforordningen skal antidumpingtold imidlertid pålægges uden forskelsbehandling for al indførsel af en vare, for hvilken der er konstateret dumping og deraf følgende skade.

(134) Kommissionen konkluderer derfor, at da der ikke gælder foranstaltninger over for USA og Thailand, vil en indførelse af foranstaltninger mod importerede varer med oprindelse i Japan, Republikken Korea og Taiwan som følge af nærværende undersøgelse være ensbetydende med forskelsbehandling af disse tre lande.

(135) I betragtning af ovenstående og med henblik på at sikre en sammenhængende fremgangsmåde og overholde det i grundforordningens artikel 9, stk. 5, fastsatte fundamentale princip om, at der ikke må forekomme forskelsbehandling, er det nødvendigt at afslutte procedurerne vedrørende importen af elektrolytkondensatorer med oprindelse i Japan, Republikken Korea og Taiwan uden indførelse af antidumpingforanstaltninger.

(136) En japansk eksporterende producent krævede, at proceduren vedrørende Japan skulle afsluttes med tilbagevirkende kraft fra datoen for indledningen af den fornyede undersøgelse, dvs. den 3. december 1997, idet importen med oprindelse i Japan stadig var genstand for foranstaltninger, mens den fornyede undersøgelse mod dette land foregik, og at den pågældende import derfor var udsat for forskelsbehandling i forhold til importen fra USA og Thailand, på hvilken der ikke blev opkrævet told.

(137) Som anført i betragtning 132 var importen fra USA og Thailand imidlertid genstand for en undersøgelse fra december 1997 til den 28. februar 1999 ligesom importen med oprindelse i Japan. Det forhold at der i den pågældende periode anvendtes foranstaltninger over for Japan men ikke over for USA og Thailand, er blot udtryk for, at proceduren vedrørende USA og Thailand befandt sig i en anden fase, idet der var tale om den oprindelige undersøgelse, mens de gældende foranstaltninger vedrørende Japan var blevet indført ved forordning (EØF) nr. 3482/92. Under disse omstændigheder var der ikke tale om forskelsbehandling, fordi situationen var forskellig for de to procedurer.

(138) Det accepteres ikke desto mindre, at i betragtning af overvejelserne i betragtning 132 til 135 skal importen med oprindelse i Japan fra og med den 28. februar 1999 behandles på samme måde som importen med oprindelse i USA og Thailand. Det samme gælder for Republikken Korea og Taiwan. Undersøgelsen vedrørende USA og Thailand skulle være afsluttet senest den 28. februar 1999 enten ved indførelse af foranstaltninger eller ved afslutning af proceduren. Nærværende undersøgelse kom frem til konklusioner svarende til konklusionerne i undersøgelsen vedrørende USA og Thailand, og samme behandling må derfor anvendes for nærværende procedure.

(139) Procedurerne vedrørende importen af elektrolytkondensatorer med oprindelse i Japan, Republikken Korea og Taiwan bør derfor afsluttes uden genindførelse af antidumpingforanstaltninger med tilbagevirkende kraft fra den 28. februar 1999 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende importen af visse store elektrolytkondensatorer med aluminiumplade med oprindelse i Japan afsluttes.

Artikel 2

Antidumpingproceduren vedrørende importen af visse store elektrolytkondensatorer med aluminiumplade med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan afsluttes.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 28. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. januar 2000.

På Rådets vegne

J. GAMA

Formand